

บทที่ ๗

มาตรการทางภาษีสกุลการในการส่งเสริมสินค้าส่งออก

เนื่องจากรัฐมีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมสินค้าออกของประเทศให้กว้างขวางขึ้น ดังปรากฏในแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙ ซึ่งได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมสินค้าออกของประเทศ ใจคองนี้ คือ

ก. ในด้านการผลิต ในระยะแรกจะส่งเสริมสินค้าที่ประเทศไทยทำการผลิตได้ดี ให้ส่งออกรายทางประเทศให้เพิ่มขึ้น โดยใช้มาตรการปลดเปลื้องภาระภาษีอากร เพื่อลดต้นทุนในการผลิต ซึ่งทำให้สินค้าไทยสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้มากขึ้น ประการหนึ่ง และเพิ่มประเภทผลผลิตให้มากขึ้นอีกประการหนึ่ง

ส่วนในด้านตลาด ก็จะเน้นหนักในการสร้างความเข้มแข็ง และประสิทธิภาพในการแสวงหาตลาดต่างประเทศ

ข. สนับสนุนเอกชนให้ลงทุน ในวิสาหกิจพื้นฐาน ซึ่งช่วยลดต้นทุนการขนส่งสินค้าออก เช่น ไซโล อุปกรณ์ในการจัดเก็บขนถ่ายสินค้า และท่าเทียบเรือ สำหรับสินค้าออกบางประเภท เช่น ข้าวโพด ข้าวฟ่าง และแร่ เป็นต้น ในส่วนของรัฐนั้นจะปรับปรุงกิจการท่าเรือ และการขนถ่ายสินค้าจรวดเรือ รวมทั้งการพิจารณาก่อสร้างท่าเรือพาณิชย์แห่งที่สอง และลดค่าขนส่งสำหรับสินค้าส่งออก นอกจากนี้ จะได้มีการจัดตั้ง เขตอุตสาหกรรม และ เขตส่งออกปลอดภาษีขึ้น

ค. ขยายขอบเขตการศึกษาวิจัยทางการตลาด ตลอดจนวางมาตรการ เพื่อจัดปัญหาเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับ และกฎหมายที่ยัง เป็นอุปสรรคในการส่งสินค้าออก

สำหรับมาตรการปลดเปลื้องภาระภาษีอากร กรมศุลกากรได้กำหนดมาตรการทางด้านภาษีสกุลการ เพื่อเป็นการส่งเสริมสินค้าออกของประเทศ ดังนี้ คือ

๑. การขอคืนเงินค่าอากร ตามมาตรา ๑๕ ทวิ สำหรับของที่ส่งออกไปยัง

เมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ซึ่งได้พิสูจน์เป็นที่พอใจของอธิบดี หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าได้นำมาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุควยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ตามเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ ๒ ในหัวข้อเรื่องการขอคืนเงินอากรในกรณีนำเข้ามาผลิตแล้วส่งกลับ

การขอคืนเงินอากรในกรณีนี้ ย่อมทำให้ผู้ตั้งสินค้าเข้า เพื่อนำมาผลิตเป็นสินค้าและส่งกลับออกไป ไม่ต้องเสียภาษีอากรในการนำเข้าหรือส่งออก นับว่าเป็นการช่วยส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าต่าง ๆ เพื่อการส่งออกมากขึ้น และถึงแม้ว่ารัฐจะไม่ได้รับประโยชน์ทางตรงในการจัดเก็บภาษีอากรขาเข้าหรือขาออก แต่กลับเป็นประโยชน์ทางตรงต่อเศรษฐกิจของประเทศ กล่าวคือ ทำให้มีการจ้างแรงงานมากขึ้น

๒. การใช้การกำประกันของธนาคารแทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสีย ดังปรากฏในมาตรา ๑๘ ทวิ ซึ่งบัญญัติว่า "เมื่อผู้นำเข้าแสดงความจำนงว่า ของที่นำเข้ามาจะใช้เฉพาะในการผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออกไปยัง เมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไป เมืองต่างประเทศ อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย จะอนุญาตให้รับการกำประกันของกระทรวงการคลัง หรือธนาคาร แทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสีย โดยอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ เมื่อมีการส่งออก ซึ่งของที่จะได้คืนเงินอากรตามมาตรา ๑๘ ทวิ ก็ให้คืนประกัน โดยถือเสมือนว่าเป็นการคืนเงินอากร."

จากบทบัญญัติมาตรานี้ นับว่าเป็นมาตรการให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่ผู้ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นอย่างมาก เพราะสามารถใช้การกำประกันของธนาคารแทนการชำระอากรในการนำเข้า ทำให้ผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกสามารถนำเงินสดไปใช้หมุนเวียนทางการค้าได้

๓. การอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ตามมาตรา ๘ ทวิ(๒) ซึ่งบัญญัติว่า "อธิบดีมีอำนาจอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ประเภทโรงผลิตสินค้า และอนุญาตให้ใช้ของที่นำเข้ามา และเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น ทำการผลิต หรือผสม หรือประกอบ ในโรงผลิตสินค้านั้นได้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด " จากบทบัญญัติในมาตราดังกล่าวประกอบกับบทบัญญัติมาตรา ๔๘ วรรค ๒ ซึ่งบัญญัติว่า "ให้ ก. เว้นการเก็บอากรขาเข้า และอากรขาออก แก่ของที่ปล่อยไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้า

หรือในสภาพที่ใดผลิต หรือผสม หรือประกอบ เป็นของอื่น"

จะเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายที่รัฐยินยอมให้มีการจัดสร้างคลังสินค้าทัณฑ์บน ก็เพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภายในประเทศ นำวัตถุดิบมาเก็บไว้ ณ สถานที่ดังกล่าว เพื่อผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ ด้วยของที่นำเข้ามาแล้วส่งกลับออกไปจำหน่ายยัง เมืองต่างประเทศ โดยไม่ต้องชำระอากรขาเขาและขาออก

อนึ่ง สำหรับการขอจัดสร้างคลังสินค้าทัณฑ์บนนี้ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด แต่ในัจจุบันระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า อธิบดีกรมศุลกากรยังไม่ได้กำหนดขึ้น เพราะทางกรมศุลกากรต้องการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอของผู้อยากจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทนี้เสียก่อน เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการออกระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าต่อไป ดังนั้นถ้าหากผู้ผลิตหรือผู้ส่งสินค้าออกรายใดมีความประสงค์จะขอจัดสร้างคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าขึ้น ก็ควรจะได้เสนอระเบียบวิธีการต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการดำเนินงานของคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทนี้ ต่ออธิบดีกรมศุลกากร เพื่อให้ระเบียบหรือคำสั่งที่จะได้กำหนดขึ้น เหมาะสมสอดคล้องและถูกต้องตรงกับความต้องการของทุกฝ่าย.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย